

[Statsministeren.]

for det ærede Medlem. Men nu var der unægtelig ikke meget Slag i det, da han skulde tale om det Snyderi, vi havde præsteret i den Sag. Selvfølgelig optraadte det ærede Medlem paa Misfornøjelsens Vegne og glemte ganske Kendsgerningerne. Vi foreslog i 1928 at ophæve denne Skats ene Femtedel, og hvis man var gaaet ind paa vort Forslag, saa vilde der være blevet ikke nogle Dage, men flere Aar, om det skulde være, i hvilken den daværende Finansminister kunde have overvejet, paa hvilken Maade og i hvilken Udstrækning der maatte skaffes Kompensation for denne Lov. Det maa nødvendigvis være Finansministerens Sag at anvise dette, og det forsømte den daværende Finansminister — selvfølgelig, kan jeg sige, for han vilde ikke af med Restaurationskatten. Det Forslag, vi den Gang fremsatte, viste sig jo endog at være saa godt, at tre konservative Medlemmer fremsatte det nogle Maaneder efter, da Valget havde fundet Sted i 1929, og forunderligt var det jo, at disse 3 ærede Medlemmer ikke holdt ved, da Sagen nu for nylig kom til Behandling, men det er et Spørgsmaal, som nu unægtelig har mindre Interesse. Nu har den nuværende Finansminister ordnet denne Sag saadan, at hele Skatten ophæves paa en Gang, det, der var det paagældende Erhvervs inderligste Ønske. Vel vilde de i sin Tid ogsaa være gaaet ind for den gradvise Ophævelse, der var Tale om, men den fulde Ophævelse med eet Slag har de alle sagt var naturligvis det, som det paagældende Erhverv i særlig Grad vilde sætte Pris paa. Og nu er det sket. Altsaa, der er sket meget mere end Opfyldelsen af det Løfte, der er givet det paagældende Erhverv. Skatten er ikke blevet ophævet i Løbet af 5 Aar, men paa een Gang, fra 1. April i Aar, og Statskassen paatog sig ikke en Femtedel, men en Trediedel af Skatten, tog ikke Kompensationen for den ene Trediedel af Skatten. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at det Erhverv, som i første Linie kommer i Betragtning her, ikke er nær saa misfornøjet som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal; der er tværtimod kommet baade Tak og Anerkendelse fra Erhvervet med Tilkendegivelse af Tilfredshed over, at der nu er en Regering her i Landet, der holder sine Løfter.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at vi havde forsømt at beskæftige os med Arbejdsløsheden. Ja, den Opfattelse maa sikkert komme af, at det ærede Medlem ikke har været her eller ikke har fulgt med. Vi har nøje fulgt det Program, som jeg før læste op, med Hensyn til denne Sag. Vi har søgt at fremme de Arbejder, som nu var paakrævet, og det var fortrinsvis Arbejder for ufaglærte Arbejdere. Det var dem, der havde den store Arbejdsløshed, jeg tror, at der paa et vist Tidspunkt, da vi gjorde det op, var nogle og tyve Tusind ufaglærte arbejdsløse Arbejdere, medens Antallet af arbejdsløse Industriarbejdere glædeligvis var svundet stærkt ind. Vi har som Følge af hele denne Tilstand i nøje Overensstemmelse med vort Valgprogram søgt at regulere de offentlige Arbejders Fremkomst, vi har holdt adskillige offentlige Arbejder tilbage, naar de kunde vente, og de var af den Art, at der indenfor vedkommende Fag var stærk Optagethed — det er altsaa Byggearbejder, der i denne Henseende kommer i Betragtning —, men af Hensyn til de 20 000 ufaglærte arbejdsløse, som ogsaa havde Krav paa Arbejde, har vi stillet Forslag, som, hvis de var blevet gennemført, meget hurtigt vilde have skaffet disse 20 000 Beskæftigelse; vore Lovforslag om ekstraordinære Vejarbejder, om Sikring af Sukkerproduktionen, om Jordlovgivning, om Fremhjælpning af Fiskeri og Fiskeriindustri er jo fortrinsvis Forslag, der har taget Sigte netop paa den ufaglærte Arbejderbefolkning. Ogsaa Forslagene om Støtte til Haandværk og Industri vilde jo i nogen Grad kunne bidrage til at skaffe Beskæftigelse for de ufaglærte, ligesom jeg antager, at Nærtrafikens Elektrificering og Loven om Sikring af Vejkryds, eller hvad den nu hedder, i nogen Grad vil bidrage til, at de ufaglærte Arbejdere kan finde Beskæftigelse. Men om Jordlovene, der netop har taget Sigte paa at afhjælpe Arbejdsløshed blandt disse Mennesker, gælder det jo, at Venstre foreløbig har hindret dem, og Lovforslaget om Vejarbejder har Venstre og Konservative trykket ned til noget meget lidt. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte jo en Del om disse Vejmillioner — haanligt og overlegent selvfølgelig —, som Kommunerne ikke vilde have. Ja, det ærede